

fant je bil prvič na Triglavu, v svojem dolgem življenju pa ga je obiskal skoraj dvestokrat v vseh letnih časih. Temeljito je prekrizal vse slovenske kraje in gore, pa tudi gorstva Balkana, na primer Velebit, Durmitor, Šaro itd. Kot turist je potoval po Ameriki, Aziji, Afriki in skoraj po vseh državah Evrope. Kot gornik pa je obiskal celotno dolgo verigo Alp od Francije in Švice do Italije in Avstrije. A najljubši so mu bili naši čudoviti Julijci, ki jih je obiskoval v pisanem pomladanskem cvetju, zornem poletju, v razkošju jasenskih barv ter odete v sneg in led.

Jaka: gorski vodnik in fotograf, najboljši slovenski fotografski krajinar-lirik, ki vse življenje išče motive, predvsem iz gorskega sveta. Ima pretanjen čut in smisel za igre svetlobe in senc v obrazilih naših gor. Kolikokrat je čakal ure in ure, pa se ponovno vrača v težavnih pogojih, ki so jih povzročale vremenske razmere ali težko prehodni teren, da je »ujel« motiv, ki je bil po njegovem prepričanju enkraten in nepozaben. Slikal je gore: zdaj nasmejane v soncu, pa drugič vse mrke in razbičane od neviht. Da je naš prelepi gorski svet znan po domovini in daleč po svetu, je v veliki meri zaslug našega Jaka, saj najdemo njegove posnetke vseh povsod v domačih in tujih revijah in knjigah, kot okras pa povečave v stanovanjih, pisarnah in planinskih postojankah.

Ogromen uspeh in popularnost je dosegel s svojimi štirimi fotografskimi monografijami, ki so izpoved pravega umetnika, s knjigami Svet med vrhovi (1962), Raj pod Triglavom (1968), Viharniki (1970) in Kraljestvo Zlatoroga (1989 – v barvah). Avtor sam pravi, da je s temi knjigami skušal odpreti mnogim očem, jim pokazati prelepi gorski svet in jih navdušiti zanj. To mu je popolnoma uspelo. Ima pa zbrano že celotno gradivo za peto dokumentarno turistično knjigo o Trenti. Upati je mogoče, da bo kmalu izšla.

V svojem plodnem življenju je imel že več kot 60 samostojnih razstav po Sloveniji in v zamejstvu. S pravljico o Zlatorogu z izbranimi barvnimi diapozitivi je predaval po številnih slovenskih šolah, kjer ga je z velikim navdušenjem spremljalo več kot 55 000 osnovnošolcev. Za odrasle pa je prikazoval barvne diapozitive na predavanjih Raj pod Triglavom.

Za svojo bogato kulturno in umetniško dejavnost je Jaka Čop prejel številna priznanja in odlikovanja, med drugim zlato plaketo Foto zveze Slovenije za življenjsko delo, zlati in srebrni častni znak Planinske zveze Slovenije in Jugoslavije, Red s srebrno zvezdo, zlato plaketo Turistične zveze Slovenije, Prešernovo nagrado in zlato plaketo gorenjskih občin, plaketo Toneta Čufarja z Jesenic, zlato plaketo LT Jugoslavije in Jesenic, priznanje za postavitev spomenika Simonu Gregorčiču, priznanje Foto zveze Jugoslavije in leta 1990 turistični nagelj. Je častni član Planinskega društva Jesenice, jeseniškega Foto kluba Prešeren in Foto kino zveze Slovenije.

Za njegov visoki življenjski jubilej želimo Jaku Čopu njegovi številni prijatelji in znanci še mnogo uspešnih in zdravih let.

Janez Krušič

Citrarji na Kopitniku

Planinsko društvo Rimske Toplice je 22. septembra pripravilo nadvse zanimivo prireditev, kakršni smo redko priča celo v dolinah, kaj šele v gorah. Pri svoji koči na Kopitniku je organiziralo glasbeno planinsko ljudsko srečanje, ki ga je imenovalo »Nedeljsko popoldne ob citrah, domačem petju in krušni potoci«. Planinsko gostinski del prireditve je organizirala zavzeta planinka **Milka Požun**, ki marsikateri konec tedna dežura na Kopitniku in pozna želje obiskovalcev kopitniške koče, glasbeni del pa pišec tega članka.

V čudovitem okolju ob koči se je predstavilo 12 slovenskih citrarjev. Iz Zasavja so prišli **Ela** in **Jože Dolar**, **Jože Novak**, **Peter Napret** in najmlajša, 9-letna **Silvija Oštir**. Gostje-citrarji iz drugih krajev so bili **Fanika Lapajne** in **Slavica Sedminek** iz Griž, **Pepca Ulaga** s kopoljskimi pevkami iz Štor, **Bernardka Vauhnik** iz Maribora, **Jurij Marjetič** iz Novega mesta, **Aleksander Primc** s pevko **Branko Brelovec** iz Kranja in najstarejši, 86-letni citrar **Marko Udovič** iz Celja. Svoje je povedal tudi izdelovalec citer **Vinko Novak** iz Vodic nad Ljubljano, prireditev pa je še bolj poživil ljudski godec **Tonček Grešak** s frajtonarico.

Planinci-prireditelji so imeli srečo z vremenom, saj je bila to ena od zadnjih še na poletno temperaturo ogretyh septembrskih nedelj. Planincev, pravih in takšnih na bencinski pogon, se je ob koči trlo kot že dolgo ne. Bili so, vsaj tako je bilo slišati, zadovoljni. Naučili so se citrarskega zvena in lepoto Kopitnika, tega 914 metrov visokega zasavskega hriba, ki se je tisto popoldne res pokazal v najlepši podobi. Imeli pa so tudi kaj prigrizniti. Še posebej so bile mamljive dobrote iz kuhinje gospodinje **Ide Napretove**, ki je ponudila potico s pregreto smetano, krušno potico z orehi (ki je že skoraj pozabljeno kmečko pecivo), krofe, domač kruh in še marsikaj drugega.

Vam je žal, da to nedeljsko popoldne niste preživeli na Kopitniku? Mogoče boste imeli kdaj drugič priložnost, saj smo organizatorji dobili veliko spodbud, da bi kaj takega še kdaj pripravili.

Peter Napret

Srečanja radgonskih planincev

Prvi oktobrski konec tedna so se v koči na Homu srečali radgonski gorniki in planinci nekaterih društev iz Savinjske doline, predvsem iz žalske občine, ki ima sama skoraj dvakrat toliko PD kot celotno Pomurje. To je bilo že tradicionalno letno srečanje, ki je imelo v primerjavi s prejšnjimi, ko so se pogovarjali predvsem o organizaciji skupnega letnega tabora mladih planincev, več stičnih točk. Vedno čvrstše in pogostejše sodelovanje predvsem s planinskimi društvi Zalec, Zabukovica, Prebold in Kovinotehna ter PTT iz Celja je stikalo veliko prijateljskih vezi tako med starejšimi kot med mladimi planinci, ki se srečujejo tudi med posameznimi tabori. Posebna delegacija predstavnikov teh društev se je, na primer, udeležila v Radencih proslave 30-letnice PD Gornja Radgona in ta-